

καὶ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐπάνω μας, εἰς τοὺς παρόντας ἀκαταστάτους καιροὺς, τὸν ἐχωρίσαμεν καὶ ἀκουσίως...».

67 - 449a

1776. Ἀπόφασις ἀπὸ 10 Ἀπριλίου τοῦ δραγουμάνου τοῦ στόλου Νικολάου Μαυρογένους, περὶ προϋποθέσεων ἀνακλήσεως διαθήκης, ἐν Νάξῳ,

ἐν 351β, σ. 370 - 371.

«...κατὰ τοὺς νόμους ἡ πρώτη διαθήκη ἰσχύει καὶ ἂν κάμῃ ἄλλην, πρέπει νὰ ζήσῃ τρεῖς μῆνας καὶ ἔττι νὰ χαλασθῇ ἡ πρώτη καὶ ἂν χαλάσῃ καὶ τὴν ἄλλην, πρέπει νὰ ζήσῃ σαράντα ἡμέρες...».

68 - 456a

1778. Διαμαρτυρία τασσάρων δανειστῶν ἐναντίον ὀφειλέτου των, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ πωλήσῃ ἀκίνητόν του, πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν του,

ἐν 110β, σ. 387.

69 - 457a

1779. «...ἦλθε προσταγή (τοῦ σουλτάνου πρὸς τὸν πΚ.) διὰ τὰ φορέματα καὶ σαρίκια τῶν γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν», ἐν 202, σ. 563, κατὰ παράβασιν τῆς συνθήκης τοῦ Κιουτσούκ Καϊναρτζή.

70 - 457β

1779. Συνθήκη τῆς 10 Μαρτίου τοῦ Ἀϊναρλή Καβάκ, μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας, περὶ ἐρμηνείας ἄρθρων τινῶν τῆς Συνθήκης τοῦ Κιουτσούκ Καϊναρτζή (πρβλ. ἄνωτ., ἀριθ. 425), ἐν 27, τ. Δ' (1972), σ. 421.

71 - 457γ

1779. Πρακτικὸν τοῦ ρουφετίου τῶν μπακάληδων, ἐν Μοσχόπολει, ἐν 82α, σ. 15 ἐπ.

«...ἡμεῖς οἱ ἐκ τοῦ ρουφετίου τῶν μπακάληδων βλέποντες πολλὰ ἄτοπα ὅπου γίνονται εἰς τὸ ἡμέτερον ρουφέτιον, ...θεσπίζομεν ὅρους...Οἱ Πρωτο-

μαῖστορες νὰ τιμῶνται κατ' ἐξοχήν, καθ' ὅτι οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὰς φροντίδας τῶν μικροτέρων, ἐὰν δὲ κανεὶς φανῇ ἀπαθὴς εἰς τὴν προσταγὴν αὐτῶν νὰ διωχθῇ τοῦ ρουφετίου, ὡς ὀλέθριος καὶ ἐπιζήμιος. . . "Οταν ἔρχεται ὀλίγη πραγματεία καὶ ὑπάρχη ἀναμεταξύ μας ἀνταγωνισμός, τότε διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ κανεὶς διορίζομεν τὸν . . . τὸν . . . τὸν . . . τὸν . . . τὸν . . . καὶ τὸν . . . νὰ κάμνουν αὐτοὶ πρῶτον τὴν ἀγορὰν καὶ κατόπιν τὴν ἀδελφικὴν διανομὴν εἰς κάθε μέλος τοῦ ρουφετίου. Ἐὰν ἄλλος λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν, θὰ εἶναι τέκνον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀποσυνάγωγος τοῦ ρουφετίου." Οταν ὑπάρχη πλούσιον τὸ πρᾶγμα, τότε ἔχει τὴν ἄδειαν κάθε ἕνας νὰ κάμῃ ἀγορὰν ὅπως ἡμπορεῖ, οὐχὶ ὅμως ἔξω τῆς πολιτείας νὰ ἐξέλθῃ καὶ νὰ καρτερέσῃ τὴν πραγματείαν, ἀλλὰ νὰ ξεφορτωθῇ πρῶτον αὕτη εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ ἀκολούθως νὰ λάβῃ χώραν ἢ ἀγορά. "Οταν ἐν μέλος τοῦ ρουφετίου ἔχῃ ἀνάγκην νὰ προσλάβῃ ὑπηρέτην καὶ βοηθόν, νὰ δηλώσῃ τοῦτο καὶ κατόπιν νὰ τὸν προσλάβῃ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του. Τὰ μικρὰ καὶ ἀνήλικα παιδιά νὰ ὑπηρετήσουν τρία χρόνια, τὰ μεγαλύτερα δύο μόνον τοιαῦτα καὶ ὁ πρῶτος μισθὸς νὰ εἶναι δέκα γρόσια καὶ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ γίνῃ ἡ σχετικὴ αὐξησης. Ἐὰν τύχῃ ἕνας ἀδελφὸς νὰ ἀδικῇται, νὰ ὑβρίζεται, νὰ ἀτιμάζεται, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἄλλοῦ τὸ δίκιον, παρὰ μόνον νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸ ρουφέτιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιβάλῃ τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν. . . Ἀπαγορεύεται ὁ συνεταιρισμὸς μὲ ἀλλόθρησκον καὶ τιμωρεῖται οὗτος μὲ ἀποβολὴν τοῦ ρουφετίου. . .

72 - 463α

1781. Διὰ νοταριακοῦ γράμματος ἐν Βολισσῷ Χίου διανέμεται ἡ κληρονομία πατρὸς καὶ υἱοῦ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μάμμης τοῦ τέκνου, ἀφοῦ λάβῃ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ τέκνου μικρὸν μερίδιον «διὰ τὸ γάλα»,
ἐν 160α, Α', σ. 239 - 240.

73 - 463β

1781. Διὰ νοταριακοῦ ἐμβατικίου παραχωρεῖται ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ναοῦ τῆς περιοχῆς Χίου ἐλαιῶν εἰς ἐμφυτευτὴν ἐλαιολάδου βάρους δύο πιντῶν, τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους,
ἐν 160α, Α', σ. 250 - 251.